

Cartes

No hi ha dret!!!

Josep clausell bruguera. torroella de montgrí.

Nomes volia dir que no hi ha dret.... l'Hospital de Palamós es un lloc on és difícil d'aparcar, però ara ja no en tenien prou que tot el voltant és de zona verda o sigui de pagament el més car!, i a més amb complicacions per la gent més gran, has d'introduir el número de matrícula, validar etc

No anem al metge per plaer, hi anem per necessitat i la majoria de vegades per portar-hi els nostres pares, molta gent que no viu a Palamós, que ha de buscar temps d'on pot. I és que les combinacions de bus son nefastes i que a més has d'anar-hi amb el teu propi cotxe en hores fatals pel tema de la feina. No hi ha dret, no tenen consciència, com a mínim per a la gent que venim de fora de Palamós.

Una per fer volar coloms

Joan enric carreras. bellcaire d'empordà.

Avui podem llegir que la Generalitat intenta potenciar Torraspaper per-què hi inversors, malauradament ja ha tancat i un munt de famílies sense el treball, aquest és el problema greu, però voler fer-nos creure que la fàbrica és rendible és fer volar coloms, és va tancar perquè no era rendible, a més, una fàbrica de paper no és com altres indústries que amb unes naus i amb la compra de nova maquinària ja ho tenim tot fet.

La fabricació de paper no és tan fàcil, el problema actual en aquesta i moltes més indústries és que el pas dels anys no poden suportar l'avanç de les tecnologies, aquestes son més ràpides, abans una persona podia treballar tota la seva vida en una fàbrica perquè el procés era sempre el mateix, però ara és quasi impossible en el terreny dels avanços tècnics, i molt més en el comercial, des que comprar o vendre a l'altra part de món és tan fàcil com fer-ho al costat de casa, no hi ha res a fer, dintre de poc només serà un record, com les fàbriques tèxtils al Ripollès, és el progrés.

Empatx intolerant

Joan janoher i sadurni. forallac.

Que senzill resulta, contemplar com aplicar els despropòsits dintre el govern: a ningú se l'escapa la visió de continuar posant pals a les rodes, per continuar fent demagogia hostil i contrària a la voluntat del poble català. Sembla que els valors i l'ansietat de voler respirar llibertat soni com una epidèmia que cal eradicar, almenys per ells, ho veuen com una sortida de total abnegació, per quant la seva línia segueix essent la mateixa, sense deixar fer, i mantenint el seu ego al no. Aquesta tessitura que també apliquen els partits de l'oposició a casa nostra, que són igualment contraris a donar suport a la nostra sobirania. Encara que l'aval primordial que tenim és la solidesa com a poble, de desitjar com més aviat millor, un autogovern exclusiu de nació, dintre la Comunitat Europea. Aquesta fita important, què malgrat tots els signes negatius existents i provocats pels contraris a la proposta, ens deixin la ruta lliure, d'acord amb els esdeveniments volguts i esperats.

Com a ciutadans i acceptant la via prevista dels que tenen la mateixa condició, recolzarem amb plenitud el procés fixat pel 27-S. I és que no ens manquen pas les ganes, com tampoc la voluntat. I aquesta posició ha de continuar fent-se forta, encara que el PP, PSOE, i altres de la mateixa cabanya diguin que Artur Mas, com Oriol Junqueras, enganyen els catalans: crec que s'esdevé tot al contrari, per quant ells, en totes les legislatures ens han enganyat i empatxat.

Deixem el profeta en pau

Mateu Frigoler Teixidor. canet ?d'adri.

Des del segle VII, en què Mahoma va començar a predicar l'Islam a la Meca, la humanitat no ha reaccionat mai com el seu nom pretén demostrar. Ésser humà vol dir respecte i comprensió a les actituds i febleses dels nostres semblants. Mai l'Alcorà, la paraula de Déu revelada al profeta Mahoma per l'arcàngel Gabriel, ha demanat mort i destrucció per als pobles no amatens a la seva doctrina. Som els humans els culpables de tan d'odi i sacrifici de víctimes innocents, amb cruentes guerres que no s'acaben mai. O si no, que ho preguntin a l'escriptor indi Salman Rushdie, la seva mofa de Mahoma en els seus Versos Satànics va provocar la més espectacular caçera d'un home. L' Aiatol·là Khomeini va arribar a oferir sis milions de dòlars per la seva mort. Els cristians no podem pas presumir d'innocents, tenim també molts crims en nom de Déu, amb Croades i la Santa Inquisició a les espatlles, l'integrisme islàmic i el fanatisme cristià s'han donat sempre la mà. El papa Francisc, el millor Pontífex de la història, ho va deixar molt clar als periodistes fent referència als atemptats de París: "Si el meu millor amic parles malament de la meva mare, no em costaria gaire donar-li un cop de puny". L'actitud de la revista parisenca no feia res més que tirar benzina al foc. Res d'estranyar els dramàtics fets ocorreguts, estaven amenaçats des de feia molt temps, tenien inclús vigilància policial, com es pot ser tan irresponsable? Com diuen els pagesos de Canet d'Adri "qui sembla vent recull tempestes", o "qui no vulgui pols que no vagi a l'era".

Junts, dins la diferència

Lluís Torner i Callicó. girona.

Uns quants amics, ja jubilats, formem una colla caminadora que, un dia a la setmana, anem a fer una passejada pels bonics entorns de la nostra comarca del Gironès. A tots ens plau caminar pels bonics indrets que ens brinda aquesta natura que, als gironins, se'ns obra tan rica i alhora tan propera. La darrera sortida la vàrem fer pels verals de Ginestar i Sant Gregori. Vàrem començar des del Santuari de Santa Afra -per cert un lloc abans molt concorregut i avui, incomprensiblement, molt abandonat- i vàrem anar baixant fins arribar a un antic forn de calç, dit de Can Comalada, ja al terme de Sant Gregori. En arribar a aquest darrer indret, un company de la colla, va dir d'anar a veure una raresa botànica, ben coneguda dels bons naturalistes i botànics, ja que, segons sembla, és una peça única a tot Catalunya. Parlem del Suro - Alzina, de Mas Obert, conegut com "el Surolí". Es tracta de dues espècies d'arbre diferents, unides des de la seva base, formant un únic peu; és a dir units en una mateixa soca, però formant dos troncs independents. Sincerament val la pena de veure-ho, certament és un tema ben curiós, alhora que inèdit.

Ves per on, qui ens ho havia de dir, que fou el mateix dia que el president Mas i l'Oriol Junqueras, varen decidir tornar a anar junts, camí d'unes properes eleccions, tot i que d'una manera un xic singular, compartint el mateix full de ruta, però amb llistes separades. Per tant ve a ser quelcom semblant -amb tots els respectes- a la curiositat natural que hem tractat abans.

Això ens porta a pensar que si aquells dos arbres diferents, units per una mateixa soca, viuen sense cap mena de problema, per què no pot funcionar, en el cas dels ?nostres polítics? Ha costat molt que tornessin a arribar a un acord, ara que finalment hi han arribat -tot i que, si voleu, d'una forma un xic peculiar, donem-los un marge de confiança, no? El que cal ara, ?seguint amb el símil, és que la gent d'ambdós entorns, tinguin bona cura de mantenir vives les arrels, per tal que la saba de l'única soca, doni vida a les respectives branques, amb l'objectiu que puguin acabar donant els esperats fruits.

